

**În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea**

## **DECIZIE**

**Nr. ....**

Prin contestația nr. 2109/08.10.2025, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 70373/08.10.2025, formulată de ... SRL, având sediul în .., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. .., având cod de identificare fiscal .., reprezentată legal prin administrator .., privind procedura de licitație deschisă organizată în vederea încheierii acordului-cadru având ca obiect *Paturi de spital* – lotul 1, cod CPV 33192100-3 - Paturi medicale (Rev.2), de ..., cu sediul în ..., în calitate de autoritate contractantă, contestatoarea a solicitat:

- anularea deciziei de respingere a ofertei sale în cadrul lotului 1;
- anularea raportului procedurii de atribuire și a actelor subsecvente;
- obligarea autorității contractante la reevaluarea ofertei sale, cu respectarea prevederilor legale aplicabile, a documentației de atribuire și a motivelor de fapt și de drept expuse în contestație.

**CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,**  
**asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care ... SRL critică decizia autorității contractante de respingere a ofertei sale, depusă în cadrul lotului 1, solicitând cele precizate în partea introductivă a deciziei.

Prin adresa nr. .. Consiliul a solicitat dovada constituirii cauțiunii, în cuantumul și **termenul** stabilit de legiuitor.

Prin corespondența înregistrată la Consiliu cu nr. 72293/15.10.2025, ... SRL a transmis, în original, cauțiunea în valoare de 20.168,07 lei, conform recipisei de consemnare nr. .., din data de 14.10.2025, emisă de CEC Bank – Sucursala Suceava.

***Din examinarea materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, Consiliul reține următoarele:***

În vederea încheierii acordului-cadru având ca obiect *Paturi de spital* – lotul 1, cod CPV 33192100-3 - Paturi medicale (Rev.2), ..., în calitate de autoritate contractantă, a inițiat procedura de licitație deschisă, prin publicarea în SEAP a anunțului de participare nr. ../14.07.2025.

Din informațiile anunțului de participare amintit, s-a reținut că valoarea estimată a acordului-cadru de furnizare este de 6.156.302,59 lei, fără TVA, valoarea estimată a celui mare contract subsecvent aferent lotului 1 este de 1.008.403,36 lei fără TVA, criteriul de atribuire este *prețul cel mai scăzut*, iar data limită de depunere a ofertelor a fost stabilită pentru 18.08.2025, ora 15:00.

Nemulțumită fiind de decizia autorității contractante de respingere a ofertei sale, depusă în cadrul Lotului 1, ... SRL a depus contestația în analiză, solicitând cele precizate în partea introductivă a deciziei.

În temeiul art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, Consiliul trebuie să se pronunțe mai întâi asupra excepțiilor de procedură și de fond, iar, când se constată că acestea sunt întemeiate, nu mai procedează la analiza pe fond a cauzei.

În soluționare, Consiliul reține incidența dispozițiilor art. 61<sup>1</sup> alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, care stabilește că:

(1) Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, **în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului**, o cauțiune stabilită după cum urmează: (...).

Astfel, raportat la dispozițiile legale anterior menționate, ... SRL avea obligația ca, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului (respectiv, 08.10.2025), să constituie o cauțiune în sumă de 40.336,14 lei.

**În raport de cele mai sus reținute contestatoarea avea obligația, ca până în data de 13.10.2025 (inclusiv), să constituie o cauțiune astfel cum a fost stabilită de lege.**

Procedând la verificarea îndeplinirii de către ... SRL a obligației constituirii cauțiunii în quantumul și termenul legal, Consiliul a observat că, prin corespondența înregistrată la Consiliu cu nr. 72293/15.10.2025, contestatoarea a transmis, în original, cauțiunea în valoare de 20.168,07 lei, conform recipisei de consemnare nr. ..., din data de **14.10.2025**, emisă de CEC Bank – Sucursala Suceava.

Consiliul stabilește că termenul de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, prevăzut la art. 61<sup>1</sup> alin. (1) din Legea nr. 101/2016, este un termen de decădere, a cărui respectare nu este lăsată la aprecierea contestatoarei.

Cu privire la aceste aspecte sunt relevante prevederile art. 68 din Legea nr. 101/2016, respectiv „*Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 134/2010,*

republicată, cu modificările ulterioare, și cu cele ale Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, în măsura în care prevederile acestora din urmă nu sunt contrare” și cele ale art. 185 alin. (1) C.pr. civ. „Când un drept procesual trebuie exercitat într-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din exercitarea dreptului, în afară de cazul în care legea dispune altfel. Actul de procedură făcut peste termen este lovit de nulitate.

Din documentele depuse la dosarul cauzei, Consiliul constată că ... SRL a transmis contestația, prin e-mail, la data de 08.10.2025, aceasta fiind înregistrată la Consiliu la data de **08.10.2025**, însă a constituit cauțiunea aferentă contestației în cauză la data de **14.10.2025**, cu depășirea termenului de 5 zile, prevăzut, în mod clar, la art. 61<sup>1</sup> alin. (1) din Legea nr. 101/2016, ultima zi fiind **13.10.2025**.

Obligația constituirii cauțiunii în termenul fixat de lege, de 5 zile de la sesizarea Consiliului, este o obligație imperativă, în sarcina contestatoarei, reglementată printr-o normă de ordine publică.

Consiliul nu poate lua în considerare un alt termen de constituire a cauțiunii care să înceapă să curgă de la altă dată, având în vedere faptul că legiuitorul nu a reglementat în cadrul actului normativ în domeniu, în vigoare, nicio excepție de la modalitatea de calcul al termenului prevăzut, iar unde legea nu distinge, nici interpretul (contestatorul și/sau autoritatea contractantă) nu trebuie să distingă potrivit principiului de drept „*ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*”.

Potrivit prevederilor art. 61<sup>1</sup> alin. (1) din Legea nr. 101/2016, legiuitorul sancționează tocmai lipsa de diligență și prudență ale contestatoarei, care ar fi putut din vreme să-și conserve dreptul la contestație, astfel încât să permită jurisdicției Consiliului să poată analiza pe fond cererile ce fac obiectul contestației.

Consiliul apreciază că în speță are incidență principiul de drept „***Ignorantia juris non excusat*** sau ***ignorantia legis neminem excusat***” - „necunoașterea nu scutește de respectarea legii”, principiu care indică faptul că ignoranța sau necunoașterea legii nu servește drept scuză, deoarece în acest caz guvernează prezumția juridică referitoare la faptul că după ce o lege a fost promulgată, toată lumea trebuie să o cunoască.

În speță, legislația în vigoare nu obligă Consiliul la efectuarea unei proceduri de înștiințare a contestatorilor, respectiv la efectuarea unor diligențe către aceștia în vederea constituirii cauțiunii în cadrul termenului legal și depunerii la dosarul cauzei a recipisei de consemnare aferente.

Astfel, se constată că autoarea contestației nu a îndeplinit condiția de admisibilitate a cererii sale către Consiliu, în acest sens reținându-se culpa contestatoarei constând în formularea contestației

sale fără a constitui cauțiunea în termenul legal de maxim 5 zile de la sesizarea Consiliului.

Această optică este întâlnită frecvent nu doar în jurisprudența Consiliului, ci și a instanțelor judecătorești de control, dovadă fiind, spre pildă:

- decizia nr. 1044/R-Cont din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal (<http://www.rolii.ro/hotarari/5fab511ae490091c1d000034>):

Analizând plângerea prin prisma susținerilor părților, a înscrisurilor depuse la dosar și a dispozițiilor legale aplicabile, Curtea apreciază că este nefondată. [...]

Petenta a formulat contestație împotriva comunicării autorității contractante, contestație care a fost respinsă ca inadmisibilă de către Consiliu, prin decizia 1705/[...] din 22.09.2020, **pentru neconstituirea cauțiunii prevăzute de art. 61<sup>1</sup> din Legea nr. 101/2016 în termenul prevăzut de aceleași dispoziții legale.**

Petenta susține nelegalitatea acestei decizii prin faptul că a achitat cauțiunea în termenul de 3 zile acordat de Consiliu [...], înainte de soluționarea contestației, iar, pe de altă parte, consideră că plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației.

Se observă că, relativ la situația de fapt, contrar susținerilor petentei, prin adresa nr. [...] /16.09.2020, Consiliul nu i-a solicitat să constituie cauțiunea în termen de 3 zile de la primirea adresei, ci să facă dovada constituirii cauțiunii în cuantumul și termenele prevăzute de lege, informând-o, totodată, despre sancțiunea aplicabilă.

Curtea reține că, potrivit art. 61<sup>1</sup> alin. (1) din Legea nr. 101/2016, forma în vigoare la data sesizării Consiliului: «Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune [...]».

Așadar, **textul de lege prevede imperativ, sub sancțiunea respingerii, obligația persoanei care se consideră vătămată de a constitui, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune**, cuantumul acestei cauțiunii fiind, de asemenea, stabilit, respectiv în procent de 2% din valoarea estimată a contractului, cu precizările de la lit. a) și b). **Data fiind claritatea textului de lege, fermitatea exprimării, precizarea în mod expres a sancțiunii, Curtea apreciază că această obligație de achitare a cauțiunii este o condiție de admisibilitate a contestației.**

De altfel, Curtea Constituțională, sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor, printre altele, art. 61<sup>1</sup> din Legea nr. 101/2016, a apreciat că sunt constituționale, reținând în considerentele Deciziei nr. 501 din 17 septembrie 2019: «34. Or, dinamica raporturilor juridice existente în domeniul achizițiilor publice demonstrează că intervenția legiuitorului era necesară, în condițiile în care drepturile procesuale au fost exercitate frecvent cu rea-credință de către operatori economici care nu aveau capacitatea efectivă de a-și executa obligațiile ce rezultau din încheierea contractelor de achiziții publice. Interesul național impune ca statul să poată realiza cu celeritate obiectivele propuse în vederea îmbunătățirii vieții cetățenilor săi, cu respectarea, bineînțeles, a drepturilor și a intereselor legitime ale eventualilor participanți la procedurile de achiziție publică. 35. Așadar, Curtea constată că prin instituirea cauțiunii legiuitorul a urmărit, pe de o parte, descurajarea cererilor nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale, iar, pe de altă parte, să constituie o garanție destinată acoperirii eventualelor pagube ce ar putea fi produse părții împotriva căreia se cere luarea unor măsuri, în condițiile în care cererea celui ce plătește cauțiunea se respinge. Astfel, aceste obiective urmărite prin adoptarea de către legiuitor a măsurii criticate se circumscriu unui scop legitim».

[...]

Nu poate fi reținută susținerea petentei că ar fi aplicabile dispozițiile art. 1057 C. proc. civ., întrucât acestea reglementează cauțiunea judiciară, situație în care, într-adevăr, intră în sarcina instanței să stabilească cuantumul și termenul în care se achită cauțiunea dat fiind că acestea nu sunt prevăzute prin lege. Or, în speță, așa cum s-a reținut, conținutul art. 61<sup>1</sup> alin. (1) din Legea 101/2016 **stabilește expres atât termenul în care se constituie**

**cauțiunea, cât și cuantumul și, mai mult, sancțiunea aplicabilă pentru neîndeplinirea obligației de constituire a cauțiunii în termenul prevăzut de lege, și anume respingerea contestației. [...]**

A invocat petenta jurisprudența națională în materie, însă această jurisprudență se conturează pe dispozițiile art. 61<sup>1</sup> alin. (1) din Legea nr. 101/2016, în forma anterioară modificării aduse prin O.U.G. nr. 114/2020. Anterior modificării, art. 61<sup>1</sup> alin. (1) prevedea: «Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sau art. 49, sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie în prealabil o cauțiune [...]». Astfel, în condițiile în care nu era prevăzut un termen pentru constituirea cauțiunii, Consiliul stabilea în ce termen se îndeplinea respectiva obligație, ceea ce, în actuala formă de reglementare, acest lucru nu mai e posibil, termenul fiind stabilit expres.

**Întrucât rezultă din înscrisurile depuse la dosar că petenta a achitat cauțiunea după expirarea termenului de 5 zile de la sesizarea Consiliului, prevăzut de art. 61<sup>1</sup> din Legea nr. 101/2016, și anume la data de 16.09.2020, deși sesizarea fusese înregistrată la 09.09.2020, Curtea apreciază legală decizia Consiliului, fapt pentru care va respinge plângerea, ca nefondată.**

Pe același raționament a mers și Curtea de Apel Brașov, Secția contencios administrativ și fiscal, prin decizia nr. 453 din 28 iulie 2020 (<http://www.rolii.ro/hotarari/5f23798be49009140a00003f>), ale cărei considerente relevante le redăm:

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

O.U.G. nr. 23/2020, aplicabilă în cauză, a fost publicată în Monitorul Oficial al României nr. 106 din 12 februarie 2020 și a fost în vigoare până la data publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 221 din 2 iunie 2020, în Monitorul Oficial al României nr. 594 din 7 iulie 2020.

Raportat la practica anterioară a Consiliului, care permite constituirea ulterioară a cauțiunii, O.U.G. nr. 23/2020 a prevăzut că aceasta poate fi constituită în maximum 3 zile lucrătoare de la data sesizării Consiliului.

În speță, petenta nu contestă depășirea termenului de 3 zile de mai sus, ci susține că nu se poate ignora depunerea acesteia, respectiv depunerea pe parcursul soluționării contestației, astfel încât această situație nu poate atrage respingerea contestației, scopul legii fiind atins, Consiliul neputând ignora depunerea cauțiunii, câtă vreme acest demers al petentei s-a realizat anterior soluționării contestației.

Ulterior modificării intervenite prin O.U.G. nr. 23/2020, art. 61<sup>1</sup> alin. (1) din Legea nr. 101/2016 prevedea că, pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8, sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data sesizării Consiliului, o cauțiune. **Este evidentă intenția legiuitorului de a stabili termenul limită până la care poate fi depusă cauțiunea, astfel încât în mod corect a reținut Consiliul că art. 61<sup>1</sup> alin. (1) din Legea nr. 101/2016 este un termen de decădere, a cărei respectare nu este lăsată la aprecierea contestatoarei. Într-o atare situație, față de nedepunerea de către petentă, în termenul de maximum 3 zile lucrătoare de la data sesizării Consiliului, a cauțiunii stabilită de acesta, în mod corect contestația petentei a fost respinsă prin decizia Consiliului nr. 1039 din 23 iunie 2020, petenta neputând invoca în sens contrar necunoașterea legii, respectiv rolul activ pe care trebuie să îl aibă Consiliul.**

Având în vedere argumentele menționate, instanța va respinge plângerea petentei

Abordarea instanțelor de judecată este în aceeași direcție, în acest sens sunt de amintit cele reținute în hotărârea nr. 517/2022 din 20.10.2022, pronunțată de Curtea de Apel Târgu Mureș, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, cod RJ g8853638e (<https://www.rejust.ro/juris/g8853638e>):

Disputa juridică vizează interpretarea sintagmei „data sesizării Consiliului”, relevantă în stabilirea datei până la care partea avea obligația de a face dovada

consemnării cauțiunii, ca și condiție de legală investiție a autorității administrativ-jurisdicționale.

Curtea constată că în cauză se impun a fi aplicate dispozițiile Codului de procedură, care completează legislația specială incidentă în cauză. Se vor astfel în vedere dispozițiile art. 68 alin. 1 din Legea nr. 101/2016, potrivit cu care „dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările ulterioare, și cu cele ale Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, în măsura în care prevederile acestora din urmă nu sunt contrare”.

În ceea ce privește în concret dispozițiile dreptului comun, aplicabile în speță, reținem că noțiunea de sesizare a Consiliului utilizată de Legea nr. 101/2016 este similară noțiunii de sesizare a instanței, context în care sunt relevante prevederile art. 192 alineat 2 Cod procedură civilă conform cărora „Procesul începe prin înregistrarea cererii la instanță, în condițiile legii.”

În egală măsură trebuie să constatăm că procedura administrativ-jurisdicțională începe odată cu sesizarea Consiliului, respectiv la **momentul înregistrării contestației**. În consecință, termenul de 5 zile de la sesizarea Consiliului, la care face referire art. 61 indice 1 alineat 1 din Legea nr. 101/2016 trebuie interpretat prin raportare la **data înregistrării contestației de Consiliu**.

Sensul dispozițiilor art. 183 Cod procedură civilă este explicit redat de normă, respectiv de a da aceeași eficiență, din perspectiva modalității de calcul a unui termen procedural, atât înregistrării unei cereri la instanță (noțiune echivalentă sesizării instanței) cât și înregistrării cererii la un serviciu specializat de comunicare (noțiune evident distinctă de cea a sesizării instanței).

Această reglementare își găsește aplicabilitate practică în situațiile în care este necesară verificarea respectării unui termen de procedură, ca interval de timp în care se poate îndeplini actul de procedură – în cazul de față în sensul art. 8 din Legea 101/2016, o verificare a respectării termenului în care poate fi sesizat Consiliu presupune **a da aceeași eficiență datei înregistrării cererii la Consiliu** și datei înregistrării contestației la oficiu poștal.

Acest caz de echipolență, recunoscut de legiuitor în materia stabilirii datei la care se consideră împlinit termenul de sesizare al instanței sau al autorității administrativ-jurisdicționale nu poate fi însă utilizat pentru interpretarea unei noțiuni juridice distincte, cea de sesizare a instanței, cu atât mai mult cu cât există o reglementare explicită în acest sens, ce a art. 192 Cod procedură civilă.

De altfel trebuie remarcat că termenul de 5 zile la care face referire art. 61 indice 1 din Legea nr. 101/2016 este determinabil printr-un interval maxim, calculat în raport de la momentul de la care începe să curgă (cel al sesizării Consiliului).”

De asemenea, este de amintit decizia intermediară nr. 114/2023 din 06.03.2023 a aceleiași Curți de Apel Târgu Mureș (dosar nr. 50/43/2023).

În același sens s-a pronunțat Consiliul și cu ocazia emiterii Deciziei nr. 2518/C9/2865 din 25.10.2023, care a fost menținută de Curtea de Apel Cluj - Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, prin Hotărârea nr. 1320/2023 din 23.11.2023.

Mai mult, se reține și faptul că autoarea contestației nu a constituit cauțiunea în quantumul prevăzut de dispozițiile legale de la art. 61<sup>1</sup> alin. (2<sup>2</sup>) din Legea nr. 101/2016, însă adresarea din partea Consiliului a unei solicitări în vederea completării diferenței, nu se mai justifică atâta vreme cât, așa cum a fost anterior reținut, din

Înscrisurile depuse la dosar s-a constatat că petenta a achitat cauțiunea după expirarea termenului de 5 zile de la sesizarea Consiliului.

Față de cele mai sus menționate, având în vedere dispozițiile art. 26 alin. (1) și (6) coroborat cu art. 61<sup>1</sup> alin. (1) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data depunerii contestației, Consiliul va respinge contestația formulată de ... SRL, pentru neconstituirea cauțiunii **în termenul legal**.

Fără pronunțare asupra fondului cauzei.

Pentru aceste motive,  
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

**CONSILIUL DECIDE:**

În baza art. 26 alin. (1) și (6) coroborat cu art. 61<sup>1</sup> alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, respinge contestația formulată de ... SRL, pentru neconstituirea cauțiunii în termenul legal, în contradictoriu cu ....

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți. Împotriva deciziei se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate, conform art. 29 din Legea nr. 101/2016.

**PREȘEDINTE,**

**MEMBRU,**

**MEMBRU,**